

บทที่ 8

ปัจจัยที่กำหนดส่วนแบ่งสัมพัทธ์

(Factors to Determine Relative Shares)

การกำหนดส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ในประเทศไทยปี 2518

ซึ่งการกำหนดส่วนแบ่งสัมพัทธ์นี้คือ $\frac{P_j}{\sum W_j}$ เมื่อ $j = 1 \dots 16$ และส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในส่วนรวม

$\frac{\sum P_j}{\sum W_j}$ ดังนั้นปัจจัยการผลิตกำหนดและควบคุมส่วนแบ่งสัมพัทธ์จะอธิบายต่อไป แต่จะพิจารณาส่วน

แบ่งสัมพัทธ์ในแต่ละภาคและส่วนรวมจากการใช้ข้อมูล จากตารางที่ 1 ซึ่งแสดงได้ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19: ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคต่าง ๆ และส่วนรวม

(Relative Shares in the Sectors and Aggregate)

ภาคที่	ภาค	กำไร (P_j)	ค่าจ้าง (W_j)	กำไร (P_j) ค่าจ้าง (W_j)
1	เกษตรกรรม	75,596.616	8,655.051	8.734393
2	เหมืองแร่ และการขุดหิน	4,106.130	1,115.956	3.679473
3	อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ	22,424.097	10,028.230	2.236097
4	สิ่งทอ และผลผลิตสิ่งทอ	6,681.017	4,640.860	1.439608
5	หัตถกรรมไม้ และผลผลิตไม้	2,477.146	1,030.593	2.403612
6	กระดาษ และผลผลิตกระดาษ การพิมพ์	1,613.238	791.586	2.037982
7	เคมีภัณฑ์ ยาง ปิโตรเลียม	6,582.058	4,775.431	1.378317
8	อโลหะ ผลผลิตแร่	1,530.828	740.536	2.067189
9	เหล็ก ผลผลิตเหล็ก เครื่องจักร	8,010.236	3,938.687	2.033733
10	อุตสาหกรรมหัตถกรรมอื่น ๆ	2,956.109	877.611	3.368359

ต่อตารางที่ 19

ภาคที่	ภาค	กำไร(P_j)	ค่าจ้าง(W_j)	กำไร(P_j) ค่าจ้าง(W_j)
11	สาธารณูปโภค	2,562.792	705.204	3.634114
12	ก่อสร้าง	10,495.060	4,889.530	2.146435
13	การค้า	42,820.632	22,455.998	1.906868
14	การขนส่งและสื่อสาร	8,919.508	8,835.177	1.009545
15	การบริการ	30,583.854	47,616.629	0.642294
16	ส่วนอื่น	-	-	-
	ส่วนรวม ^{1/}	227,359.324	121,097.097	1.877496

^{1/} ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ระหว่างกำไรกับค่าจ้างของส่วนรวมใช้ข้อมูลเพียง 15ภาคเท่านั้น

จากตารางที่ 19 นี้ผลแสดงให้เห็นว่าภาคที่ 1 เกษตรกรรม, ภาคที่ 2 เหมืองแร่ และการย่อยหิน, ภาคที่ 11 สาธารณูปโภค มีส่วนแบ่งสัมพัทธ์ และในภาคที่ 15 บริการมีส่วนแบ่งสัมพัทธ์ต่ำสุด ในตารางนี้จึงแสดงให้เห็นความแตกต่างในส่วนแบ่งสัมพัทธ์ของภาคต่าง ๆ ที่ได้จากตารางปัจจัย-ผลผลิตของประเทศไทย ในปี 2518 ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำไว้แต่นำมาปรับค่าจ้างและกำไรซึ่งแสดงในภาคผนวกตารางที่ (6) ดังนั้นในตารางที่ 19 นี้จะแสดงถึงข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นในประเทศปี 2518 จะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ของภาคเกษตรกรรมสูงที่สุดเท่ากับ 8.734393 ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคที่ 15 บริการเท่ากับ 0.642294 และส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในส่วนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 1.877496 ดังนั้นส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคต่าง ๆ และส่วนรวมพิจารณาตามอัตราส่วนของรายได้บุคคลที่มีใช้คนงาน (non-workers) และรายได้ของคนงาน (workers) ในภาคต่าง ๆ และส่วนรวมคือ

$$(83) \quad \psi_j = \frac{P_j}{W_j}$$

$$(84) \quad \Psi = \frac{\sum P_j}{\sum W_j}$$

เมื่อ ψ_j หมายถึง ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ของภาคที่ j

Ψ หมายถึง ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในส่วนรวม (aggregate)

และนำส่วนแบ่ง สัมพัทธ์มาวิเคราะห์ดังนี้

$$(85) \quad \psi_j = \left[(e_j^* - 1)(1 + s_j) + s_j \right] \cdot \frac{y_w}{y_p}$$

$$(86) \quad \Psi = \left[(e^* - 1)(1 + s) + s \right] \cdot \frac{y_w}{y_p}$$

เมื่อ e_j^* และ e^* หมายถึง อัตราส่วนของการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันในภาคที่ j

และในส่วนรวม (ratio of unequal exchange both in the j th sector and in the aggregate)

s_j และ s หมายถึง อัตรามูลค่าส่วนเกินในภาคที่ j และส่วนรวม (ratio of surplus value in the j th sector and in the aggregate)

y_w หมายถึง ปริมาณแรงงานประกอบในสินค้าคนงานบริโภค (unit of labor contained in wage-goods)

y_p หมายถึง ปริมาณแรงงานประกอบในสินค้าบุคคลที่มีใช้แรงงานบริโภค (unit of labor contained in non-wage-goods)

เมื่อพิจารณาสวนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคต่าง ๆ และส่วนรวมถูกกำหนดโดย 3 elements คือ

(1) อัตราส่วนการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกัน (unequivalent exchange ratios)

(2) สถานการณ์การแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันของการแลกเปลี่ยนระหว่างสินค้าที่
คนงานบริโภคกับสินค้าที่บุคคลที่มีใช้แรงงานบริโภค (unequivalent situation of exchange
between wage-goods and non-wage-goods)

(3) อัตรามูลค่าส่วนเกิน (rate of surplus value)

ใน 3 element นี้ (1) และ (2) แทนสถานการณ์การแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาด ดังนั้นจะเห็น
ได้ว่าส่วนแบ่งสัมพัทธ์ถูกกำหนดโดย

(ก) สถานการณ์การแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาด

(ข) อัตรามูลค่าส่วนเกิน

เมื่อแสดงถึงคุณลักษณะของส่วนแบ่งสัมพัทธ์แล้วเราพิจารณาว่า

(1) เมื่อมีการแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาดเท่าเทียมกันแล้ว อัตราส่วนของการแลกเปลี่ยน
ที่ ไม่ เท่าเทียมกัน (ratio of unequivalent exchange) ในภาคต่าง ๆ และ
ส่วนรวมเท่ากับหนึ่ง และในกรณีนี้มีความเท่าเทียมการแลกเปลี่ยนของสินค้าคนงานบริโภค
(wage-goods) และสินค้าที่บุคคลที่มีใช้แรงงานบริโภค (non-wage-goods) ด้วย ดังนั้น

$$e^* = e_j^* = 1$$

$$y_w = y_p$$

ดังนั้นส่วนแบ่งสัมพัทธ์ของภาคต่าง ๆ หรือส่วนรวมเท่ากับอัตรามูลค่าส่วนเกิน

$$\psi_j = s_j$$

$$\Psi = s$$

อาจกล่าวได้ว่าเมื่อมีความเท่าเทียมการแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาดแล้ว ส่วนแบ่งสัมพัทธ์จะเท่ากับอัตรา
มูลค่าส่วนเกิน

(2) เมื่อมีอัตราค่าจ้างในภาคต่าง ๆ ทั้งหมดเท่ากัน และถ้ารูปแบบการบริโภคของ
คนงานเหมือนกันในทุกครัวเรือน อัตรามูลค่าส่วนเกินของภาคต่าง ๆ เท่ากันหมด

$$s_j = s = s^*$$

สาเหตุนี้ความแตกต่างของส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคต่าง ๆ และส่วนแบ่งสัมพัทธ์ส่วนรวมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนของการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกัน (ratio of unequivalent exchange) ในภาคต่าง ๆ จะได้ว่า

$$\psi_j = \left[(e_j^* - 1)(1 + s^*) + s^* \right] \cdot \frac{y_w}{y_p}$$
$$\Psi = \left[(e^* - 1)(1 + s^*) + s^* \right] \cdot \frac{y_w}{y_p}$$

ในสถานการณ์เมื่อมีการแลกเปลี่ยนสินค้าเท่าเทียมกันในตลาดส่วนแบ่งสัมพัทธ์ทั้งหมดเท่ากัน

$$\psi_j = \Psi = s^*$$

ดังกล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นว่าส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative shares) ถูกกำหนดโดยสถานการณ์แลกเปลี่ยนสินค้าในตลาดและอัตราส่วนเกิน ดังนั้นส่วนแบ่งสัมพัทธ์กำหนดตาม element ต่าง ๆ รวมไว้แสดงในตารางที่ 20. นี้

ตารางที่ 20 ตัวแปรที่กำหนดสัดส่วนแบ่งสัมพัทธ์

(Element Determining Relative Share)

ภาคที่	$e_j^* - 1$	S_j	y_w/y_p	$\psi_j = P_j/W_j$	ψ คำนวณ
1	-0.712666	25.638253	1.2979431	8.734393	8.636612
2	1.751003	0.380739	1.2979431	3.679773	3.6321523
3	9.713562	-0.748156	1.2979431	2.236097	2.2007034
4	1.851139	-0.266716	1.2979431	1.439608	1.4156596
5	0.709253	0.530346	1.2979431	2.403612	2.0971494
6	3.759750	-0.464744	1.2979431	2.037982	2.0088066
7	14.623502	-0.859166	1.2979431	1.378317	1.3551631
8	1.493009	0.030782	1.2979431	2.067189	2.0374446
9	6.543770	-0.637824	1.2979431	2.033733	2.2482612
10	4.116753	-0.303951	1.2979431	3.368359	3.3246952
11	4.992343	-0.372105	1.2979431	3.634114	3.5856485
12	3.095977	-0.351668	1.2979431	2.146435	2.1488134
13	2.582559	-0.318948	1.2979431	1.906866	1.8185611
14	2.357868	-0.469419	1.2979431	1.009545	1.0144994
15	2.409015	-0.565722	1.2979431	0.642294	0.6236100
ส่วนรวม	-0.064073	1.392579	1.2979431	1.877496	1.588341
ส่วนรวม	0.029521	1.392579	1.2979431	1.877496	1.8991637
ส่วนรวม	0.027664	1.392579	1.2979431	1.877496	1.8926499

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ส่วนรวม (aggregate relative share) ใน พ.ศ. 2518 เป็น 1.877496 แต่จากจำนวนเท่ากับ 1.8991637 ซึ่งพิจารณาผลกระทบจากอัตราส่วนการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกัน (unequivalent exchange ratio) ขึ้นอยู่กับดุลการชำระเงินขาดดุลตามสมการที่ (73) ซึ่งอธิบายมาแล้วว่าถ้าไม่มีการขาดดุลการชำระเงิน อัตราส่วนการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันเท่ากับหนึ่ง ซึ่งในการคำนวณนี้อัตราส่วนการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันเท่ากับ 1.029521

แต่ถ้าพิจารณาอัตราส่วนการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันเท่ากับ 1.027664 ตามสมการ (70) ได้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ส่วนรวมเป็น 1.8926499 มีค่าใกล้เคียงกับค่า 1.877496 ซึ่งคำนวณตามความต้องการแรงงานโดยตรง (direct labor requirement)

แต่ถ้าพิจารณาอัตราส่วนการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันเท่ากับ 0.935927 ตามสมการที่ (72) แล้ว ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ จากการคำนวณเท่ากับ 1.588341 มีค่าใกล้เคียงกับค่าส่วนแบ่งสัมพัทธ์ 1.877496 น้อยกว่าค่าอื่น ๆ ดังนั้นอัตราส่วนการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันที่มีค่าน่าเชื่อถือน้อยกว่าอัตราส่วนการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันที่คำนวณจากสมการที่ (70) และ (73)

ในกรณีนี้แสดงให้เห็นว่าส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในส่วนรวมขึ้นอยู่กับอัตราแลกเปลี่ยนและการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกัน (unequivalent exchange) ระหว่างสินค้าที่คนงานบริโภค (wage-goods) กับสินค้าที่บุคคลที่ไม่ใช่แรงงานบริโภค (non-wage-goods) การแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันนี้พิจารณาจากค่า y_w/y_p มีค่ามากกว่าหนึ่ง (1.2979431) ซึ่งใช้วัดการแลกเปลี่ยนไม่เท่าเทียมกันระหว่างสินค้าที่คนงานบริโภคกับสินค้าที่บุคคลที่ไม่ใช่แรงงานบริโภค แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการใช้จ่ายของคนงานนั้นมียานาจซื้อในผลผลิตเกษตรกรรมมากกว่ารูปแบบการใช้จ่ายของบุคคลที่ไม่ใช่แรงงาน ทั้งนี้เพราะว่าคนงานจะใช้จ่ายรายได้ของเขาไปในครอบครัวเพื่อการดำรงชีพ แต่บุคคลที่ไม่ใช่แรงงานใช้จ่ายในครอบครัวและยังนำไปลงทุนด้วยและเห็นได้ว่าในภาคเกษตรกรรมมีความต้องการแรงงานจำนวนมาก จึงทำให้ปริมาณแรงงานที่ประกอบ

ในสินค้าที่คนงานบริโภค (y_w) มากกว่าปริมาณแรงงานที่ประกอบในสินค้าที่บุคคลมารณิใช้คนงานบริโภค (y_p) ตลอดจนมูลค่าส่วนเกิน 0.582041 ต่อ 1 หน่วย และอัตรามูลค่าส่วนเกินรวมเท่ากับ 1.392575 แสดงว่าในส่วนรวมเฉลี่ยแล้วอัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่ำผลมาจากการเอาเปรียบของบุคคลที่มีใช้แรงงฟ ๑ ซึ่งเป็นพวกเข้าของกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการผลิตนั้นใช้แรงงานในการผลิตผลผลิตจำนวนมาก

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าในส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ของภาคต่าง ๆ และส่วนรวมมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานการณ์

(1) ความแตกต่างของอัตราส่วนการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกัน (unequivalent exchange ratios)

(2) ความแตกต่างในอัตรามูลค่าส่วนเกิน (rates of surplus value)

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative shares) สูงที่สุดในภาคที่ 1 เกษตรกรรมเท่ากับ 8.73498 แต่จากการคำนวณเท่ากับ 8.636612 จะเห็นได้ว่าภาคนี้มีความต้องการแรงงาน (labor requirement) สูง พบว่าการแลกเปลี่ยนสินค้าเสียประโยชน์ (unfavorable) มากที่สุด พิจารณาจากค่า $(e_j^* - 1)$ คือผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้า (gain from unequivalent exchange of commodities) มีค่าเป็นลบ (-0.71266) และคนงานในภาคนี้ยังได้รับอัตราค่าจ้างที่ต่ำที่สุดด้วยจึงทำให้อัตรามูลค่าส่วนเกินมีค่าสูงมาก (25.638253) จึงทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์มีค่าสูงมากด้วย

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) สูงรองลงมาภาคที่ 2 เหมืองแร่ และการย่อยหินเท่ากับ 3.679473 แต่จากการคำนวณเท่ากับ 3.632153 แสดงให้เห็นว่าในภาคนี้ผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้าค่อนข้างต่ำ (1.751003) แต่มีอัตรามูลค่าส่วนเกินมีค่าเป็นบวก (0.380739) เพราะว่าอัตราค่าจ้างค่อนข้างต่ำ เห็นได้ว่าส่วนแบ่งสัมพัทธ์สูงมากจากอัตรามูลค่าส่วนเกินของภาคนี้

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ในภาคที่ 11 สาธารณูปโภคเท่ากับ (3.634114)

แต่จากการคำนวณเท่ากับ 3.5856485 แสดงว่าภาคนี้มีผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้าสูง (4.992343) ซึ่งการแลกเปลี่ยนสินค้าในภาคนี้ได้รับผลประโยชน์สูงในตลาด แต่พิจารณาอัตรามูลค่าส่วนเกินมีค่าเป็นลบ (-0.303951) แสดงอัตราค่าจ้างในภาคนี้สูง จึงทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์สูงเป็นอันดับที่ 3

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ภาคที่ 10 อุตสาหกรรมและหัตถกรรมอื่น ๆ เท่ากับ 3.368359 จากการคำนวณเท่ากับ 3.3246952 จะมีค่าสูง เพราะว่าการแลกเปลี่ยนสินค้าในภาคนี้มีค่าสูง เห็นว่าผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้านั้นก็มีค่าสูงด้วย (4.116753) และแม้ว่าอัตราค่าจ้างค่อนข้างต่ำ ดังนั้นอัตรามูลค่าส่วนเกินมีค่าเป็นลบ (-0.303951) แต่เนื่องจากผลประโยชน์ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนมีค่าสูงผลจึงทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ภาคที่ 3 อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบและภาคที่ 9 เหล็ก, ผลผลิตเหล็ก, เครื่องจักร เท่ากับ 2.236097 และ 2.033733 ตามลำดับ จากการคำนวณส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคที่ 3 กับภาคที่ 9 เท่ากับ 2.2007034 และ 2.2482612 ตามลำดับ ซึ่งเห็นได้ว่าการแลกเปลี่ยนสินค้าในทั้งสองภาคนี้ได้รับประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนนี้สูงมาก ดังนั้นผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้าทั้งสองนี้มีค่าสูงมาก (9.713562) และ (6.543770) แต่อัตราค่าจ้างในภาคที่ 3 และภาคที่ 9 นี้อยู่ระดับที่สูงจึงทำให้อัตรามูลค่าส่วนเกินมีค่าเป็นลบ (-0.748165) และ (-0.637824) เป็นมูลค่าที่ต่ำมาก ส่งผลให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ทั้งสองภาคนี้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ของภาคที่ 5 หัตถกรรมไม้ และผลผลิตไม้ และภาคที่ 8 อโลหะ, ผลผลิตแร่ เท่ากับ 2.403612 และ 2.067189 ตามลำดับ จากการคำนวณส่วนแบ่งสัมพัทธ์ของภาคที่ 5 และภาคที่ 8 เท่ากับ 2.0971494 และ 2.037446 ตามลำดับ แสดงเห็นว่าสภาพการณ์การแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาดทั้งสองภาคค่อนข้างเสียประโยชน์ (unfavorable) ดังนั้นค่าผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้านั้นจึงมีค่าค่อนข้างต่ำเท่ากับ 0.709253 และ -1.493009 ตามลำดับ และอัตราค่าจ้างในภาคที่ 5

นี้ต่ำ แต่อัตราค่าจ้างในภาคที่ 8 นี้สูงกว่าภาคที่ 5 แต่ยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำอยู่ จึงทำให้ อัตรามูลค่างานส่วนเกินของทั้งสองภาคนี้สูง กล่าวคือมีค่าเป็นบวก 0.530346 และ 0.030782 ค่าของอัตรามูลค่างานส่วนเกินในภาคที่ 5 สูงกว่าอัตรามูลค่างานส่วนเกินในภาคที่ 8 จึงทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ของภาคที่ 5 สูงกว่า ส่วนแบ่งสัมพัทธ์เทียบในภาคที่ 8 ซึ่งทั้งสองภาคนี้มีส่วนแบ่งสัมพัทธ์ค่อนข้างสูง

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ภาคที่ 6 กระดาษ และผลผลิตกระดาษ, การพิมพ์ และภาคที่ 12 ก่อสร้างเท่ากับ 2.037982 และ 2.146435 ตามลำดับ จากการคำนวณส่วนแบ่งสัมพัทธ์ของภาคที่ 6 และภาคที่ 12 เท่ากับ 2.0088066 และ 2.1488134 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 2 ภาคมีการแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาดนั้นอยู่ในสถานการณ์ค่อนข้างได้ประโยชน์ (favorable) ดังนั้นค่าผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้านั้นจึงมีค่าค่อนข้างสูง 3.759750 และ 3.095977 ตามลำดับ แต่คนงานในภาคที่ 6 ได้รับอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าคนงานในภาคที่ 12 ซึ่งเป็นระดับค่อนข้างสูง จึงทำให้อัตรามูลค่างานส่วนเกินมีค่าต่ำเป็นลบ (-0.464744 และ -0.351668) ตามลำดับจึงเห็นได้ว่าผลกระทบจากสถานการณ์การแลกเปลี่ยนสินค้าที่ได้รับประโยชน์จึงทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ของทั้งสองภาคอยู่ระดับค่อนข้างสูง

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ภาคที่ 15 การบริการ 0.642294 จากการคำนวณเท่ากับ 0.6236100 มูลค่าของส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคนี้ต่ำที่สุด ซึ่งในสถานการณ์การแลกเปลี่ยนสินค้าภาคนี้แล้ว ได้รับผลประโยชน์ค่อนข้างสูง กล่าวคือ ผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้าเท่ากับ 2.409015 แต่คนงานของภาคนี้ได้รับอัตราค่าจ้างค่อนข้างสูงมาก ทำให้อัตรามูลค่างานส่วนเกินมีค่าต่ำ (-0.565722) ผลทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคนี้ต่ำมาก

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ภาคที่ 14 การขนส่งและสื่อสารและภาคที่ 13 การค้าเท่ากับ 1.009545 และ 1.900066 ตามลำดับ จากการคำนวณส่วนแบ่งสัมพัทธ์ในภาคที่ 14 และภาคที่ 13 เท่ากับ 1.0144994 และ 1.8185611 ซึ่งมีสถานการณ์การแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาดของทั้งสองภาคนี้ได้รับประโยชน์สูง กล่าวคือ ผลประโยชน์จากการ

แลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันของสินค้าเท่ากับ 2.357868 กับ 2.582559 ตามลำดับ แต่อัตรา
ค่าจ้างของทั้งสองภาคอยู่ระดับไม่สูงมาก ซึ่งในภาคที่ 14 อัตราค่าจ้างสูงกว่าภาคที่ 13 ผลทำ
ให้อัตรามูลค่าส่วนเกินของภาคที่ 14 สูงกว่าภาคที่ 13 แต่อัตรามูลค่าส่วนเกินทั้งสองภาคยังคง
มีค่าต่ำและเป็นลบเท่ากับ -0.469419 และ -0.318948 ตามลำดับ ผลทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์
ในภาคทั้งสองภาคนี้น่าจะลดลงมาจากภาคที่ 15

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ภาคที่ 7 เคมีภัณฑ์ ยาง ปิโตรเลียมเท่ากับ
1.378317 จากการคำนวณเท่ากับ 1.3551631 แม้ว่าการดำเนินการแลกเปลี่ยนสินค้าใน
ตลาดจะได้รับผลประโยชน์สูงมาก กล่าวคือ ผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกัน
นี้มีค่าสูงเท่ากับ 14.623502 ก็ตาม แต่อัตราค่าจ้างในภาคเหล่านี้ก็สูงมากที่สุดด้วย ผลจึงทำ
ให้อัตรามูลค่าส่วนเกินของภาคนี้น่ามากที่สุด (-0.869166) ดังนั้นผลจึงทำให้ส่วนแบ่งสัมพัทธ์
ภาคที่ 7 นี้ค่อนข้างต่ำรองจากภาคที่ 15

ส่วนแบ่งสัมพัทธ์ (relative share) ภาคที่ 4 สิ่งทอ และผลผลิตสิ่งทอเท่ากับ
1.439608 จากการคำนวณเท่ากับ 1.4156596 จะเห็นว่าสถานการณ์การแลกเปลี่ยน
สินค้าในตลาดค่อนข้างเสียประโยชน์ กล่าวคือ ผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียม
กันนี้มีค่าต่ำ (1.851139) และอัตราค่าจ้างของภาคนี้น่าสูงไม่มากจึงทำให้อัตรามูลค่าส่วนเกิน
มีค่าติดลบน้อย (-0.266716) ผลทำให้ส่วนแบ่งเชิงเปรียบเทียบของภาคนี้น่าค่อนข้างน้อย

ในการศึกษาส่วนแบ่งสัมพัทธ์นี้ จะเห็นได้ว่าอัตรามูลค่าส่วนเกินขึ้นอยู่กับอัตราค่าจ้าง
เฉลี่ยภายในภาคต่าง ๆ ซึ่งกล่าวมาแล้วแต่สามารถที่จะพิจารณาอัตราค่าจ้างของภาคต่าง ๆ
ได้จากตารางที่ (4) ในบทที่ 4 ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งได้แสดงตัวเลขไว้น่ามาศึกษาในการ
พิจารณาประกอบกับผลการวิเคราะห์ในบทนี้ได้

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าส่วนแบ่งสัมพัทธ์ที่คำนวณนั้นมีค่าใกล้เคียงกับส่วนแบ่ง
สัมพัทธ์จากตารางที่ (19) ของแต่ละภาค จึงแสดงว่าตัวที่กำหนดความแตกต่างในส่วนแบ่ง
สัมพัทธ์ขึ้นอยู่กับสถานการณ์การแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาด และอัตรามูลค่าส่วนเกินจริงตามข้อ
สมมติฐานไว้